

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/7/2026
Identifikačné číslo spisu:	8717208205
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8717208205.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v spore žalobcu: Max Dent, s.r.o., so sídlom Hany Meličkovej 23, Bratislava, IČO: 46 039 449, právne zastúpeného JÁNSKÝ & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 13, Nitra, IČO: 47 249 650, proti žalovanému: I., narodený X.X.XXXX, bytom D.á, právne zastúpenému JUDr. Marcel Kohút, advokát, so sídlom Námestie sv. Egídia 95, Poprad, IČO: 42 029 201, o zaplatenie 5.629,05 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Cb/67/2017, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 26. júna 2025, č. k. 4Cob/194/2023-431, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 18Cb/67/2017-101 zo dňa 12. júna 2018 v I. výroku žalobu zamietol a II. výrokom priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

1.1. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 262 CSP.

2. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3Cob/68/2018-117, zo dňa 29. januára 2019, prvým výrokom odvolanie žalobcu ako oneskorene podané postupom podľa § 386 ods. 1 písm. a) CSP odmietol a druhým výrokom rozhodol, že sporovým stranám nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 odsek 2 a § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto odvolací súd nárok na ich náhradu sporovým stranám nepriznal.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací na dovolanie žalobcu uznesením sp. zn. 2Obdo/60/2020, zo dňa 24. septembra 2020, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. januára 2019, č. k. 3Cob/68/2018-117, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3Cob/89/2020-199, zo dňa 25. februára 2021, zrušil rozsudok Okresného súdu Poprad, č. k. 18Cb/67/2017-101 z 12. júna 2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Okresný súd Poprad svojím v poradí druhým rozsudkom č. k. 18Cb/67/2017-371, zo dňa 15. júna 2023, opätovne žalobu zamietol (I. výrok) a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (II. výrok).

5.1. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 CSP a § 255 ods. 1 CSP .

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudkom č. k. 4Cob/194/2023-431, zo dňa 26. júna 2025, potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 18Cb/67/2017-371, zo dňa 15. júna 2023 (I. výrok), žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (II. výrok) a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu (III. výrok).

6.1. Krajský súd potvrdil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

6.2. O trovách predmetného odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca. (bod 22. odôvodnenia)

6.3. O trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 453 ods. 1 a 3 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal voči žalobcovi aj plnú náhradu trov dovolacieho konania. (bod 23. odôvodnenia)

6.4. Určil, že o výške trov tohto odvolacieho a dovolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

7. Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/194/2023-431, zo dňa 26. júna 2025, v časti výrokov II. a III. podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého odvodzuje od ust. § 420 písm. f) CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

Navrhol, aby dovolací súd v zmysle ustanovenia § 449 ods. 1 a ods. 2 CSP zrušil dovolaním napadnuté výroky II. a III. rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Cob/194/2023-431 zo dňa 26. júna 2025 a vec mu vrátil na opätovné rozhodnutie alebo aby v zmysle ustanovenia § 449 ods. 3 CSP zmenil dovolaním napadnuté výroky II. a III. rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Cob/194/2023-431 zo dňa 26. júna 2025, a to tak, že žalobcovi voči žalovanému prizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Prešove, pod spisovou značkou 3Cob/89/2020 v plnom rozsahu, ako aj nárok na náhradu trov dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky, pod spisovou značkou 2Obdo/60/2020 v plnom rozsahu, pričom o nároku na náhradu trov dovolacieho konania iniciovaného týmto dovolaním rozhodne tak, že žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7.1. Namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu o nárokoch na náhradu trov odvolacieho konania, respektíve dovolacieho konania je v zjavnom rozpore so zásadou úspešnosti zakotvenou Civilným sporovým poriadkom, ako i judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky.

7.2. Cituje z Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 453/2019 zo dňa 19. novembra 2019, podľa ktorého „Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 Civilného sporového poriadku (zásada úspechu v konaní) nevyklučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom uvedeným v § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho

konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu“

7.3. Namieta, že v danom prípade je zrejmé, že žalobca ako dovolateľ bol úspešný v dovolacom konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod spisovou značkou 2Obdo/60/2020, keď výsledkom tohto dovolacieho konania bolo Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Obdo/60/2020 zo dňa 24. septembra 2020, ktorým bolo Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Cob/68/2018-117 zo dňa 29. januára 2019 zrušené. Rovnako tak bol potom žalobca ako odvolateľ úspešný v nadväzujúcom odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod spisovou značkou 3Cob/89/2020, keď výsledkom tohto odvolacieho konania bolo Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Cob/89/2020-199 zo dňa 25. februára 2021, ktorým bol Rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 18Cb/67/2017-101 zo dňa 12. júna 2018 zrušený. Aplikujúc tak vyššie citované ustanovenia Civilného sporového poriadku a rešpektujúc interpretáciu týchto ustanovení Ústavným súdom Slovenskej republiky, mal podľa dovolateľa odvolací súd o nárokoch na náhradu trov uvedeného dovolacieho a odvolacieho konania rozhodnúť tak, že žalobcovi mal priznať nárok na náhradu trov uvedeného odvolacieho a dovolacieho konania v celom rozsahu.

7.4. Z uvedeného dôvodu tvrdí, že týmto dovolaním napadnuté výroky rozhodnutia odvolacieho súdu sú tak zjavne nesprávne, keď nastáva absurdná situácia, v zmysle ktorej by mal žalobca nahrádzať žalovanému trovy konania, ktoré mu vznikli v rámci uvedeného odvolacieho a dovolacieho konania, hoci bol žalovaný v tomto konaní neúspešný, a teda žalobca má by v podstate za svoj úspech sankcionovaný - za to, že svojimi podaniami vyvolal pre neho úspešné dovolacie a odvolacie konanie). Uvedeným postupom odvolacieho súdu tak bolo podľa dovolateľa zasiahnuté výraznou mierou do procesných práv žalobcu, a to do práva na náhradu trov konania strany úspešnej v (parciálnom) súdnom konaní.

7.5. Namieta nedostatočnosť kvality odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu v časti odsekov 22. a 23., ktoré je podľa neho zjavne nedostatočné a nesprávne, keď nielenže sa odvolací súd vôbec nevysporiadal s otázkou úspechu žalobcu v hore zmienenom odvolacom a dovolacom konaní, ale zároveň konštatoval nárok žalovaného na náhradu trov dovolacieho konania, v ktorom bol neúspešný z dôvodu, že bol úspešný v aktuálnom odvolacom konaní, výsledkom ktorého je právo dovolaním napadnuté rozhodnutie. Rozhodnutie vo svojom výroku označenom ako II. je podľa žalobcu i nepreskúmateľné, a to z dôvodu, že je nie je špecifikované odvolacie konanie v tomto výroku spomenuté, keď v prípade predmetného sporu boli vedené celkovo tri odvolacie konania.

7.6. Dovolateľ žiada dovolací súd, aby ten v zmysle ustanovení § 444 Civilného sporového poriadku rozhodol o odložení právoplatnosti a vykonateľnosti dovolaním napadnutého Rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Cob/194/2023-431 zo dňa 26. júna 2025.

8. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená v dovolacom konaní v súlade so zákonom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

10. Podľa ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu vid' napr. III. ÚS 474/2017).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podľa § 431 ods. 1 a 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

14. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR z 2. apríla 2020, sp. zn. I. ÚS 387/2019, „Podľa § 357 písm. m) CSP jedným z uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie a ktoré sú tak v danej nimi riešenej otázke s konečnou platnosťou preskúmateľné v rámci odvolacieho konania, je aj uznesenie, ktorým prvostupňový súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania s konečnou platnosťou, takže rozhodnutie odvolacieho súdu o tomto odvolaní je v otázke nároku na náhradu trov konania rozhodnutím konečným (ktorým sa konanie v tejto otázke nároku končí, pozn.), a teda ho možno v zmysle už uvedeného považovať za rozhodnutie preskúmateľné v dovolacom konaní z dôvodov zmätočnosti ako rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.“

14.1. Prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o náhrade trov konania pre existenciu vady v zmysle § 420 písm. f) CSP konštatoval dovolací súd vo viacerých svojich rozhodnutiach (8Cdo/266/2019 , 8Cdo/111/2019 , 4Cdo/70/2020 , 4Cdo/155/2020 , 4Cdo/69/2022, 2Cdo/89/2020 a iné).

15. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Relevantnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu podľa ust. § 420 písm. f) CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle vyššie citovaného ustanovenia sa rozumie nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca a ktorý tak zároveň znamená porušenie Ústavou SR zaručených procesných práv v spojení so súdnou ochranou práva.

16. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Teda, intenzita zásahu do procesných práv strany sporu z dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu musí dosahovať mieru, resp. intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, hodnoteným dôkazom a ani právo na to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04, IV. ÚS 22/04). V príslušnom procesnom kódexe koncipovaná prípustnosť dovolania sleduje trend nastolený judikátúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej má tento mimoriadny opravný prostriedok slúžiť na nápravu najzávažnejších procesných pochybení, t. j. zmätočných rozhodnutí, ako aj na riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov ako prvkov naplnenia princípu právnej istoty (III. ÚS 73/2018, IV. ÚS 528/2020, I. ÚS 204/2023).

17. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po použití a výklade relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. V kontexte k dovolacím námietkam žalobcu považuje najvyšší súd za dôležité upozorniť na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie a rozhodnutie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 CSP. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na

skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (viď uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09.). Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu (2Obdo/64/2021).

18. Dovolateľ namieta zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu v časti jeho druhého a tretieho výroku, tvrdiac, že rozhodnutie odvolacieho súdu o nárokoch na náhradu trov odvolacieho konania (II. výrok), respektíve dovolacieho konania (III. výrok), je v zjavnom rozpore so zásadou úspešnosti zakotvenou Civilným sporovým poriadkom, ako i judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky. Cituje z Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 453/2019 zo dňa 19. novembra 2019 a tvrdí, že nakoľko bol úspešný v dovolacom konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod spisovou značkou 2Obdo/60/2020 a v nadväzujúcom odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod spisovou značkou 3Cob/89/2020, mal podľa dovolateľa odvolací súd o nárokoch na náhradu trov uvedeného dovolacieho a odvolacieho konania v napadnutom rozsudku rozhodnúť tak, že žalobcovi mal priznať nárok na náhradu trov uvedeného odvolacieho a dovolacieho konania v celom rozsahu.

18.1. Namieta i nedostatočnosť kvality odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu v časti odsekov 22. a 23., vytykajúc odvolaciemu súdu, že tento sa nevysporiadal s otázkou úspechu žalobcu v hore zmienenom odvolacom a dovolacom konaní. Rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku označenom ako II. je podľa žalobcu i nepreskúmateľné, nakoľko nie je špecifikované odvolacie konanie v tomto výroku spomenuté, keď v prípade predmetného sporu boli vedené celkovo tri odvolacie konania.

19. Krajský súd dovolaním napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny. Taktiež potvrdil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

19.1. O trovách predmetného odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca. (bod 22. odôvodnenia)

19.2. O trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 453 ods. 1 a 3 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal voči žalobcovi aj plnú náhradu trov dovolacieho konania. (bod 23. odôvodnenia)

20. Pokiaľ dovolateľ namieta, že rozsudok krajského súdu je v časti odôvodnenia jeho II. a III. výroku, teda výroku o trovách odvolacieho a dovolacieho konania, zmätočný a nepreskúmateľný, s uvedeným sa dovolací súd nestotožňuje. Najvyšší súd uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu k druhému výroku jeho rozhodnutia zreteľne vyplýva, že odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Rovnako o trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 453 ods. 1 a 3 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnej veci je zjavné, že úspešnou bola strana žalovaného, keď súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, ktoré rozhodnutie odvolací súd následne potvrdil. Nie je teda možné prisvedčiť dovolateľovi, že by sa odvolací súd nevysporiadal s otázkou úspechu žalobcu v hore zmienenom odvolacom a dovolacom konaní. Nie je možné súhlasiť s dovolateľom ani v tom, že by rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku označenom ako II. bolo nepreskúmateľné, nakoľko nie je podľa žalobcu špecifikované o ktoré odvolacie konanie sa jedná. Uvedené je zjavné z rozhodnutia krajského súdu, kde tento v bode 22. odôvodnenia uviedol: „O trovách tohto odvolacieho konania...“. Po preskúmaní veci dovolací súd uvádza, že nezistil žiadnu tzv. vadu zmätočnosti (závažné procesné pochybenie odvolacieho súdu), spočívajúcu v tom, že by odvolací súd svojim nesprávnym procesným postupom v podobe žalobcom tvrdenej nepreskúmateľnosti rozhodnutia znemožnil dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP alebo práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

21. Vo vzťahu k námietkam dovolateľa, ktorý cituje z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 453/2019 zo dňa 19. novembra 2019 a tvrdí, že nakoľko bol úspešný v dovolacom konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod spisovou značkou 2Obdo/60/2020 a v nadväzujúcom odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove, mal podľa dovolateľa odvolací súd o nárokoch na náhradu trov uvedeného dovolacieho a odvolacieho konania v napadnutom rozsudku rozhodnúť tak, že žalobcovi mal priznať nárok na náhradu trov uvedeného odvolacieho a dovolacieho konania v celom rozsahu, dovolací súd uvádza nasledovné:

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

23. Na rozhodovanie o trovách dovolacieho konania sa primerane používajú ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie (§ 251 až § 264 CSP vo väzbe na § 453 ods. 1 CSP) s akcentom na zásadu úspechu v spore vyjadrenú v § 255 CSP ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech v spore, resp. úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konania sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. Nejde však o náhradu všetkých trov, ale iba trov vymedzených v § 251 CSP, to znamená všetkých trov, ktoré sú preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené, a ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Pomer rozdelenia náhrady trov konania zodpovedá pomeru víťazstva strany vo veci samej zníženého o pomernú časť jej neúspechu.

24. Ústavný súd SR v rozhodnutí z 19. novembra 2019 sp. zn. I. ÚS 453/2019 (publikovanom v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 56/2019, aj I. ÚS 296/2020), na ktoré upozorňuje i dovolateľ, uvádza: „Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 CSP (zásada úspechu v konaní) nevylučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 CSP) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom uvedeným v § 262 ods. 2 CSP. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere síce samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, pozn.).“

25. Dovolací súd v súvislostiach v tu prejednávanej veci akcentuje, že najvyšší súd už v uznesení sp. zn. 6CdoPr/4/2025 zo dňa 27.5.2025 uviedol: „Z rozhodnutia Ústavného súdu SR z 19. novembra 2019 sp. zn. I. ÚS 453/2019, ktoré je publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 56/2019 (tiež I. ÚS 296/2020) nevyplýva povinnosť súdov takto postupovať, ide len o možnosť, vždy ale so zreteľom na zásadu úspechu v spore vyjadrenú v zákonom ustanovení § 255 ods. 1 CSP, skúmanú čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku, keď procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore.“ Preto v prípade rozhodnutia o trovách dovolacieho konania v rámci rozsudku krajského súdu, ktorým sa konanie končilo, sa síce zohľadňoval výsledok dovolacieho konania sp. zn. 2Obdo/60/2020, keď na dovolanie žalobcu (dovolateľa) bolo v poradí prvé rozhodnutie odvolacieho súdu zrušené (vo vzťahu k predmetu sporu však nešlo o úspech žalobcu v dovolacom konaní), ktorý ale iný výsledok dovolateľovi vo veci samej nepriniesol. Uvedené rovnako platí aj pre trovy odvolacieho konania, pretože žalobca bol v konaní vo veci samej vo vzťahu k predmetu sporu v odvolacom konaní opätovne neúspešný, nakoľko odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá.

26. Podľa názoru dovolacieho súdu argumentácia odvolacieho súdu tak neodporuje ustálenej rozhodovacej praxi najvyšších súdnych autorít vyjadrenej v uzneseniach Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 453/2019 a I. ÚS 296/2020 .

27. Dovolací súd rovnako dáva do pozornosti i záver Ústavného súdu v jeho rozhodnutí sp. zn. I. ÚS/49/2026 zo dňa 29.1.2026, kde uviedol: „Ústavný súd, ktorého úlohou nie je zjednocovať rozdielnu rozhodovaciu prax všeobecných súdov a ktorý je v zmysle vlastnej judikatúry zdržanlivý vo vzťahu k rušeniu výroku o trovách konania, hodnotí, že obidva prístupy [(i) zohľadňujúci (len) čiastočný úspech v dovolacom konaní jednej strany sporu (sp. zn. I. ÚS 453/2019) a/alebo (ii) zohľadňujúci celkový procesný úspech inej strany sporu] pri rozhodovaní o náhrade trov dovolacieho konania sú v zásade prípustné a z ústavného hľadiska akceptovateľné.“ (rovnako v III. ÚS 166/2026)

28. Pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že pokiaľ by dovolateľ namietal nesprávnu aplikáciu právnych predpisov týkajúcich sa priznania nároku na náhradu trov konania (zásadu úspechu), uvedená námietka zodpovedá nesprávnemu právnemu posúdeniu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, ku ktorému dochádza vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, avšak nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci však neznemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných oprávnení. Nesprávne právne posúdenie veci preto nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

29. Keďže vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je dovolanie žalobcu podľa ust. § 420 písm. f) CSP prípustné, dovolací súd ho v súlade s ustanovením § 447 písm. c) CSP odmietol. Keďže dovolanie bolo odmietnuté, dovolací súd nerozhodoval o návrhu dovolateľa na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu v zmysle ust. § 444 CSP.

30. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu viď judikát č. R 72/2018).

31. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.